القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانہ ترجمہ

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ

وَ ئے فرمائیل | پس ستاسو څه مقصد دے | اے (دَ الله) رالیږلے شوو فرښتو؟ | دوی ووئیل | چه بیشکه مونږ رالیږلے شوی یُو

(ابراهیمؑ) وفرمائیل چه اے فرښتو! ستاسو مقصد څه دے؟ هغوی ووئیل مونږ یو مجرم قوم طرف ته

اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍ ﴿٣٣﴾

دَ یو مجرم قوم طرف ته | دَ پاره دَ دے چه مونږ راولیږو | په دوی باندې | کانړی | دَ خټې نه

رالیږلے شوی یُو. دَ پاره دَ دے چه مونږ په هغوی باندې دا دے دَ تیکرو کانړی راووروو چه

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ

نخښے پرے لګیدلے | په نزد دَ رب ستا | دَ حد نه تیریدونکو دَ پاره | پس را وُویستل مونږ | هغه څوک چه | وو

په هغے باندې ستا دَ رب سره دَ زیاتی خورو دَ پاره نخښے لګیدلے دی. نو هلته چه کوم مؤمنان اُوسیدل

فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ

هلته | له مؤمنانو نه | پس وُنهٔ موندل مونږ | هلته | سیوا | دَ یو کور

هغه مو ترے نه بهر وُویستل. خو مونږ پکښے دَ یو کور نه سیوا دَ مؤمنانو بل کور نهٔ

مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ

له مسلمانانو نه | او مونږ پریښوده | هلته | یوه نخښه | هغه کسانو دَ پاره | چه ویریږی

بیا نهٔ موندهٔ. او په دے (واقعه) کښے مو هغه خلقو له یوه نخښه باقی پریښوده چه دَ

الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٣٧﴾ وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ

له عذاب | دردناک نه | او په (قصه دَ) موسیٰ کښے | هرکله چه ولیږلو مونږ دَے | طرف دَ فرعون ته

دردناک عذاب نه ویریږی. او (دَ غسے) دَ موسیٰؑ په قیصه کښے هم (نخښه پرته دَه) کله وخت چه مونږ هغه (دَ) فرعون

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٣٩﴾

په دلیل | واضح سره | پس دهٔ مخ واړولو | دَ خپل لښکر سره | او ئے وُوئیل | دا جادوګر | یا دیوانه دے.

(دربار) ته دَ څرګند دلیل سره ولیږلو خو هغهٔ دَ خپل زور په خیال کښے انکار وکړو او دائے وُوئیل چه دا جادوګر یا لیونے دے

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿٤٠﴾

پس وُنیولو مونږ دَے | او دَ دهٔ لښکرے | بیا مونږ وغورزول دوی | په دریاب کښے | او هغه وو | دَ ملامتیا جوګه

نو مونږ هغه او دَ هغهٔ لښکر (ټول) راوُنیول او په سمندر کښے مو وُغورزول او هغهٔ هسے هم دَ ملامتیا کار کړے وو

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ

او په (قوم دَ) عاد کښے | هرکله چه وُلیږله مونږ | په دوی باندې | سیلئ | بے برکته | چه نه به ئے پریښودلو | هیڅ څیز

او (دَ) عاد (په واقعه) کښے هم (عبرت) دے څهٔ وخت چه مونږ پرے بے خیره سیلئ راولیږله. (دا داسے سیلئ وهٔ چه) په کوم

اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿٤٢﴾ وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ

چه راتله په هغے | مګر | کړو به ئے هغه | ریزه ریزه | او په (قوم دَ) ثمود کښے | هرکله چه وُوئیلے شو | دوی ته

څیز به تیریدله نو هغه به ئے ریزه ریزه کولو. او (دَ غه شان) دَ ثمود (په واقعه) کښے هم (عبرت دے) هرکله چه دوی

تَمَتَّعُوْا حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ

تاسو ګټه واخلئ | یو وخت مقرر پورې | نو دوی سرکشي وکړه | د حکم د رب خپل نه | پس ونیول دوی | تندر

تر دوه ورځو چه یو څو ورځې نور عیش و نه وکړئ خو هغوئ د خپل رب د حکم نه سرکشي وکړه نو هغوئ عذاب را ونیول.

وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ﴿٤٥﴾

او دوی | کتل | پس نه وو دوی کښې طاقت پاڅېدو | د اودریدلو | او نه وو دوی | بدل اخستونکي

او هغوئ ورته (په غوږو) کتل. نو (بیا) نه خو راوچت شو او نه ئے زمونږ نه څه بدل واخستے شو.

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاۗءَ

او (هلاک کړو) قوم د نوح | له دے نه وړاندې | بیشکه دوی | وو | خلق | نافرمانه | او آسمان

او د هغوئ نه وړاندې د نوح د قوم سره هم دغه سلوک شوے دے بیشکه چه دغه هم یو ډېر نافرمانه قوم وو. او مونږ آسمان

بَنَيْنٰهَا بِاَيْىدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ

جوړ کړو مونږ دا | په قوت | او بیشکه مونږ | فراخي ورکوونکي یو | او زمکه | پس مونږ وغوړوله دا | پس مونږ څه ښه

د خپل قدرت په لاسونو جوړ کړے دے او مونږ د لوئے قدرت خاوندان یو. او زمکه مونږ غوړولے ده، نو څنګه ښه په

الْمٰهِدُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٩﴾

غوړوونکي یو | او له هر یو شي نه | پیدا کړي دي مونږ | جوړې | د پاره د دے چه تاسو | غور وکړئ

غوړولو پوهیږو. او هر څیز مو جوړې جوړې جوړ کړے دے د پاره د دے چه تاسو نصیحت حاصل کړئ.

فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ ۭ اِنِّىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥٠﴾

نو وتښتئ تاسو | الله طرف ته | بیشکه زه | تاسو د پاره | د ده له طرف نه | ویروونکے یم | ښکاره

پس تاسو هم د الله طرف ته ورمنډه کړئ، زه تاسو د پاره د الله تعالیٰ د طرف نه څرګند ویروونکے (راغلے) یم

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰـهًا اٰخَرَ ۭ اِنِّىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ

او مه مقرروئ | د الله سره | معبود | بل | بیشکه زه | تاسو د پاره | د ده له طرف نه | ویروونکے یم

او (ګورئ)، الله تعالیٰ سره بل څوک معبود مه نیسئ. بیشکه زه تاسو د پاره د ده د طرف نه ښکاره ویروونکے

مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾ كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا

ښکاره | دغه شان | نه دے راغلے | هغه خلقو ته | چه له دوی نه وړاندې وو | څوک پیغمبر | مګر دوی دوئیل

(راغلے) یم. دغه شان د دوی نه پخوانو خلقو له چه کله هم یو رسول ورغلے دے نو هغوئ ورته

سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ

چه دا جادوګر دے | یا دیوانه | آیا وصیت کړے دے دوی | د دے؟ | (نه) بلکه | دوی

جادوګر یا لیونے وئیلے دے. آیا دوی یو بل ته د دے خبرے وصیت پرېښودے دے؟ (نه) بلکه دغه خلق ټول

قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿٥٤﴾ وَّذَكِّرْ

خلق دي سرکشه | پس ته مخ واړوه | له دوی نه | پس نه یئے ته | ملامت شوے | او ته نصیحت کوه

(یو شان) سرکشان وو. نو ته د دوی نه مخ واړوه ځکه چه په تا باندې هیڅ الزام نشته. او ته دوئ ته نصیحت کوه

فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ

پس بیشکه | نصیحت | فائده ورکوی | مؤمنانو ته | او نه دی پیدا کړی ما | پیریان | او انسانان

حکم چه نصیحت مؤمنانو ته (خامخا) فائده رسوی - او ما خو پیریان او بنیادم د دے کار له پیدا کړی دی

اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ

مګر | د پاره د دے چه عبادت وکړی زما | نه غواړم زه | له دوی نه | هیڅ روزی | او زه نه غواړم

چه زما عبادت دِ کوی - زه د دوی نه نه خو روزی غواړم او نه (تر دے نه) دا غواړم چه

اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿٥٨﴾ فَاِنَّ

چه دوی طعام راکړی ما ته | بیشکه | الله | هم دے دے رزق ورکوونکے | د قوت خاوند | ډیر غالب | پس بیشکه

ماله دِ خوراک و نه راکوی - بیشکه چه الله تعالیٰ د ټولو خلقو روزی رسان دے د طاقت خاوند دے مضبوط دے. پس د دے

لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٥٩﴾

هغه کسانو د پاره | چه ظالمان دی | حصه ده | په شان | د حصے | د ملګرو د دوی | نو پکار ده چه دوی تلوار و نه کړی

ظالمانو هم (د عذاب) حصه مقرر ده لکه چه د دوی د ملګرو (له دے نه وړاندی) حصه مقرر وه نو اوس دِ دوی په ما تلوار نه

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٦٠﴾

پس هلاکت دے | هغه کسانو د پاره | چه کافران دی | د دوی له هغه ورځے نه | د کومے چه | د دوی سره وعده کولے شی

کوی - پس کافرانو خلقو له د هغه ورځے په راتلو کښے ډیره تباهی ده د کومے چه ور سره وعده شوے ده

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره طور په مکه کښے نازل شوه او | شروع کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۴۹ آیتونه او دوه رکوع دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالطُّوْرِ ﴿١﴾ وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٢﴾ فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٣﴾ وَّالْبَيْتِ

قسم دے په طور | او په یو کتاب | (چه) لیکلے شوے دے | په کاغذ | پرانستے شوی کښے | او قسم دے په کور

په کوهِ طور باندی قسم دے. او قسم دے په لیکلے شوی کتاب (چه) په غوړیدلی کاغذ کښے (دے) او قسم دے په

الْمَعْمُوْرِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ

آباد باندی | او قسم دے په چت | اوچت کړے شوی | او قسم دے په دریاب | ډک کړے شوی | چه بیشکه عذاب

آباد کور - او (قسم دے) په اوچت چت (یعنی اسمان) او (قسم دے) په ډک دریاب - یقیناً ستا د رب

رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ

ستا د رب | خامخا واقع کیدونکے دے | نشته دے د دے | (څوک) دفع کوونکے | په کومه ورځ چه | حرکت به وکړی | آسمان

عذاب خامخا راتلونکے دے - هیڅوک یے دفع کولے نه شی - په هغه ورځ چه آسمان به ولړزیږی

مَوْرًا ﴿٩﴾ وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ

په حرکت کولو سره | او روان به شی | غرونه | په روانیدلو سره | پس هلاکت دے | په دغه ورځ

او غرونه به د خپل ځائے نه روان شی - نو په دغه ورځ به د دروغ ګڼونکو

لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمۡ فِي خَوۡضٖ يَلۡعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوۡمَ يُدَعُّونَ

دروغ ګڼونکو ډپاره | کوم خلق چه | په فضولو خبرو کښې لګیا دي | لوبې کوي. | په هغه ورځ چه | دوی به ورډیکلې شي

شامت راشي. څوک چه د (حق نه د) انکار په لوبه کښې لګیا دي فضول لوبې کوي. دا به هغه ورځ وي چه دوی به په

إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

د دوزخ د اور طرف ته | په دیکلو سره | هم داده | اور | هغه چه | تاسو به هغه | دروغ ګڼړلو

دیکو دیکو د دوزخ اور ته ور دیکلې شي. چه دا هغه دوزخ دے چه تاسو به دروغ ګڼړلو.

أَفَسِحۡرٌ هَٰذَآ أَمۡ أَنتُمۡ لَا تُبۡصِرُونَ ﴿١٥﴾ اصۡلَوۡهَا فَاصۡبِرُوٓاْ

پس ایا دا جادو دے؟ | یا | تاسو | نه ګورئ؟ | داخل شئ تاسو دے ته | پس تاسو صبر کوئ

(اوس ووایئ) ایا دا هم جادو دے که نه ستاسو نظر نه لګي؟ اوس دے (دوزخ) کښې ورننوزئ، نو که تاسو به دے

أَوۡ لَا تَصۡبِرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡكُمۡۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿١٦﴾

یا صبر نه کوئ | برابره ده | په تاسو | بیشکه | تاسو ته به بدله درکولے شي | د هغه څه چه تاسو به کول.

صبر کوئ او که به بے صبري کوئ، دواړه درله برابر دي، تاسو ته خو بس د هغه کارونو بدله درکولے شي چه تاسو پخپله کول

إِنَّ الۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَعِيمٖ ﴿١٧﴾ فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمۡ

بیشکه | پرهیزګاران به | په باغونو کښې | او په نعمتونو کښې وي | خوشحاله به وي | په هغې چه | ورکړل دوی ته

بیشکه چه پرهیزګاران به په باغونو کښې او نعمتونو کښې اوسیږي. او د خپل رب په ورکړو به

رَبُّهُمۡ وَوَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ عَذَابَ الۡجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُواْ وَاشۡرَبُواْ

رب د دوی | او بچ کړل دوی | رب د دوی | له عذاب | د دوزخ نه | خورئ | او څښئ

خوشحالیږي او خپل رب به ئې د دوزخ د عذاب نه بچ وساتي (ورته به وویلې شي چه) ښه په مزه

هَنِيٓـَٔۢا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٖ

په مزے سره | په بدله د هغه (عملونو) | چه تاسو به | کول | تکیه لګوونکي | په تختونو

خورئ څښئ د هغې (نیکو) کارونو په بدل کښې چه تاسو به کول. ډډے به ئې وهلې وي په برابر برابر

مَّصۡفُوفَةٖۖ وَزَوَّجۡنَٰهُم بِحُورٍ عِينٖ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُواْ

برابر غوړیدلي | او واده به وکړو مونږ د دوی | د غټو سترګو حورو سره | او کوم خلق چه | ایمان راوړے

غوړیدلو تختونو او د غټو غټو سترګو حورے به مونږ د دوی بیبیانے جوړے کړو او چا چه ایمان راوړے دے

وَاتَّبَعَتۡهُمۡ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلۡحَقۡنَا بِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ

او د دوی پیروی وکړه | د دوی اولاد | په ایمان کښې | مونږ به ملاؤ کړو (په جنت کښې) دوی سره | اولاد د دوی

او خپل اولاد ورسره په ایمان راوړو کښې ملګرتیا کړے ده نو مونږ به (په جنت کښې) د دوی اولاد د دوی سره یو ځائے

وَمَآ أَلَتۡنَٰهُم مِّنۡ عَمَلِهِم مِّن شَيۡءٖۚ كُلُّ امۡرِيِٕۭ بِمَا كَسَبَ

او کم به نه کړو مونږ | د دوی له عمل نه | هیڅ څیز | هر یو کس به | د خپل عمل سره

کړو او مونږ به د دوی په عملونو کښې هیڅ کمے ونه کړو. هر یو کس به په خپل عمل کښې

رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٢٢﴾

گیروی | او موږ به رسوو دوی ته | میوه | او غوښه | له هغه څه نه | چه دوی یې غواړی

گیروی. او موږ به جنتیانو ته میوې، غوښه او څه چه یې زړهٔ غواړی ورکوو.

يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿٢٣﴾

اخلی به د یو بل نه | هلته | پیاله (د شرابو) | چه نهٔ به وی فضول خبره هلته | او نهٔ د ګناه کار

(د شرابو) په جامونو به یو بل سره (د خوند د پاره) اتکل اچوی خو په هغه (شرابو) کښې به نهٔ بکواس کیږی او نهٔ د ګناه څه

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٢٤﴾

او چارچاپیره به ګرځی | دوی ته | هلکان | د دوی (د خدمت د پاره) | لکه چه دوی | ملغلرې دی | په پرده کښې پټې

خبره او د دوی نه چارچاپیره به هلکان د خدمت د پاره اوری را اوړی لکه د پټو ساتلے شوو ملغلرو په شان به وی.

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا

او را مخامخ به شی | ځینې د دوی | په ځنو باندې | چه له یو بل نه به پوښتنه کوی | دوی به وائی | بیشکه موږ وو

او یو بل ته به مخ کړی او خبرې اترې به کوی، او دا به (هم) وائی چه موږ به

قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰىنَا

له دې نه وړاندې | په خپل کوروالو کښې | ویریدونکی | پس احسان وکړو | الله | په موږ باندې | او بچ یې کړلو موږ

مخوا په خپلو کورونو کښې ډیر ډیر ویریدو. نو الله تعالیٰ را باندې ډیر احسان وکړو او موږ یې د دوزخ

عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ

له عذاب نه | د ګرمې هوا | بیشکه موږ | له دې نه وړاندې | عبادت به کولو د ده | بیشکه دی دے | احسان کوونکے

د عذاب نه بچ کړو. بیشکه موږ به له دې نه وړاندې د الله تعالیٰ نه دُعا ګانې غوښتلې بیشکه دے ډیر احسان کوونکے

الرَّحِيْمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

مهربان | پس ته نصیحت کوه | پس ته نهٔ یې | په فضل | د رب خپل | کاهن

مهربان دے. نو (اے نبی!) دا خلق پوهوه، ته د خپل رب په فضل سره نهٔ خو کاهن یې

وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ

او نهٔ لیونے | آیا دوی وائی | دے شاعر دے | انتظار کوو موږ | په ده | د حوادثو

او نهٔ لیونے. آیا دوی څهٔ وائی چه دا شاعر دے (او) موږ د ده په حقله د زمانې د حادثاتو

الْمَنُوْنِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿٣١﴾

د زمانې | ووایه | تاسو انتظار کوئ | بیشکه زهٔ (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم.

انتظار کوو. ته ورته ووایه چه تاسو هم انتظار کوئ او زهٔ هم تاسو سره انتظار کوم.

اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ

آیا حکم کوی دوی ته | عقلونه د دوی | د دې (خبرې) | یا دوی خلق دی | سرکښه؟ | آیا دوی وائی

آیا د دوی عقلونه دوی ته هم دا ښائی یا دا خلق سرکښه دی؟ آیا دوی وائی

تَقَوَّلَهٗ ۚ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ۝٣٣ فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا

آیا دوی وایی چې پخپله جوړکړے ئے دا | (نه) بلکه | دوی ایمان نه راوړی | پس دوی دې راوړی | (څه) کلام | په شان د دے | که چرے وی دوی

چه دا (قرآن) دغه نه جوړکړے دے حقیقت دا دے چه دوی هیڅ ایمان نه لری. بیا دا خلق دې هم داسے کلام (جوړکړی او) راوړی که دوی

صٰدِقِيْنَ ۝٣٤ اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ۝٣٥

رښتینی | آیا | پیدا کړے شوی دوی | بے د پیدا کوونکی نه | یا دوی | پخپله پیدا کوونکی دی.

(په خپله دعوی کښې) رښتینی وی، آیا دوی بغیر د پیدا کوونکی نه پخپله پیدا شوی دی او که دوی پخپله د ځانونو خالقان دی؟

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ۝٣٦ اَمْ عِنْدَهُمْ

یا پیدا کړی دی دوی | آسمانونه | او زمکه | (نه) بلکه | دوی یقین نه کوی | آیا | دوی سره دی

آیا (دا) آسمانونه او زمکه دوی پیدا کړی دی ؟ خبره دا ده چه دوی بے یقینه خلق دی. آیا دوی سره ستا

خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَۜيْطِرُوْنَ ۝٣٧ اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ

خزانے | د رب ستا | یا دوی دی | داروغه ګان | آیا دوی سره | اندر پایه ده

د رب خزانے دی ، که نه دوی حاکمان دی ؟ یا دوی سره داسے اندر پایه ده چه په هغه

يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝٣٨ اَمْ

چه آوری دوی په هغه (ختو سره) | نو را دې وړی | آوریدونکے د دوی | (څه) دلیل | ښکاره | آیا

(بره خیژی او) خبرے اوری ؟ (که داسے وی) نو چا چه آوریدې نه کړی وی هغه دې یو ښکاره دلیل را ښکاره کړی (له دوی

لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ۝٣٩ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ

د هٔ د پاره | لونړه دی | او تاسو د پاره | ځامن ؟ | آیا | ته سوال کوے له دوی | د څه اجر | پس دوی

پوښتنه وکړه) آیا د الله تعالیٰ خو لونړه دی او ستاسو ځامن ؟ یا آیا ته له دوی نه څه بدله غواړے چه دا خلق

مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ۝٤٠ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ۝٤١

له تاوان نه | درانه شوی دی | یا دوی سره | (علم د) غیبو دے | چه دوی (دا) | لیکی.

د هغه تاوان د پیټی لاندې درانه شوی دی ؟ آیا دوی سره د غیبو څه علم شته چه دوی هغه لیکی ؟

اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا ۭ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ۝٤٢ اَمْ لَهُمْ

آیا دوی غواړی | څه بد تدبیر | پس کوم خلق چه | کافران دی | هم دوی | په بد تدبیر کښې راګیرېدونکی | آیا د دوی

آیا دوی (تاته) چل جوړ کړے دے ؟ نو کافران به په خپل چل کښې پخپله راګیر شی. آیا د الله تعالیٰ نه

اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٤٣ وَاِنْ يَّرَوْا

(څوک) معبود دے | سیوا د الله نه | پاک دے | الله | له هغه څه نه | چه دوی ئے شریکوی | او که چرے | دوی وینی

سیوا د دوی بل څوک معبود شته ؟ الله تعالیٰ د دوی د جوړکړو شریکانو نه پاک دے. او که چرے دوی د آسمان

كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ مَّرْكُوْمٌ ۝٤٤ فَذَرْهُمْ

یوه ټکړه | له آسمان نه | راپریوتونکے | نو دوی به وائی | (چه) وریځ ده | قط په قط | پس پریږده دوی

یوه ټوټه راپریوتونکے ووینی ، نو هغه وخت به هم وائی چه دا خو قط په قط جوړه وریځ ده ، نو دوی

حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ﴿۴۵﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِيْ

تر دې چه | دوی ملاقات وکړی | خپلې هغې ورځې سره | چه په هغې کښې به | دوی بې هوشه کړے شی | په کومه ورځ چه به | په کار را نشی

تر هغه پریږده چه هغه ورځ ورپاندې راشی چه هوش به ئې والوزی ۔ هغه ورځ چه د دوئی تدبیر

عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

د دوئی | مکر د دوئی | هیڅ هم | او نه به د دوئی | مدد وکړے شی | او بیشکه | د هغو خلقو د پاره | چه ظلم ئې کړے

ته بیرونه به هیڅ په کار نه راځی او نه به (د چرته نه) مدد بیا مومی ۔ او په ظالمانو خو د دغې ورځې نه د پاره

عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ

عذاب دے | د دې نه علاوه | او لیکن | اکثر له د دوی نه | نه پوهیږی | او صبر کوه | په حکم

هم یو عذاب راتلونکے دے خو په دوئی کښې اکثر کسان نه پوهیږی ۔ او ته د خپل رب حکم ته

رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿۴۸﴾

د رب خپل | پس بیشکه ته | زمونږ د سترګو په وړاندې یې | او تسبیح کوه | د ستائنې سره | د رب خپل | کوم وخت چه پاسیږے ته

په انتظار او سیږه ځکه چه زمونږ په نظر کښې یې او د خپل رب حمد او تسبیح وایه څه وخت چه ته پاځې ۔

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ﴿۴۹﴾

او په شپه کښې (هم) | پس د ده پاکی بیانوه | او ورستو د غائب کیدلو د ستورو

او د شپې په څه حصه کښې د هغه تسبیح لوله او د ستورو (د ډوبیدو) نه پس هم.

سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ وَسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة نجم په مکه کښې نازل شوې ده | شروع کوم په نامه د الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کونکے دے | دے کښې ۶۲ آیتونه او ۳ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿۱﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿۲﴾ وَمَا يَنْطِقُ

قسم دے په ستوری | هرکله چه | ښکته پریوځی | بې لارې نه شو | ملګرے ستاسو | او نه ئې غلطه کړے ده لار | او نه خبرې کوی

قسم دے په ستوری څه وخت چه ډوبیږی. چه ستاسو ملګرے (رسول ﷺ) نه بې لارې شوے دے او نه په غلطه لار روان دے. او هغه د خپل

عَنِ الْهَوٰى ﴿۳﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ﴿۴﴾ عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ﴿۵﴾

له خواهش د نفس نه | نه دی دا څه نور | مګر وحی | چه نازلولے شی | ښودلے ده ده ته | (جبرائیل) د ډیرو قوتونو خاوند

ځان نه خبرې نه جوړوی، د هغه خو هره خبره یوه وحی ده چه ورته رالیږلے شوې ده. هغه ته یوه طاقتوره (فرښته) ښودنه کوی

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ﴿۶﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ﴿۷﴾ ثُمَّ دَنَا

چه ډیر طاقتور دے | بیا هغه قائم شو (په اصلی صورت کښې) | او هغه | په کناره | اوچته (د آسمان) وو | بیا نزدے شو

چه ډیره زوراوره ده ۔ نو هغه په خپل اصلی شکل کښې ښکاره شوه په داسې حال کښې چه د افق په اوچته غاړه ولاړه وه بیا رانژدې

فَتَدَلّٰى ﴿۸﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ﴿۹﴾ فَاَوْحٰۤى اِلٰى عَبْدِهٖ

او ښکته راغے | بیا شو | په اندازه | د دوو کمانونو | یا له دې نه هم کم | نو ده وحی وکړه | د خپل بنده طرف ته

شوه ډیره رانژدې شوه نو د دوو لیندو هومره فاصله ترمینځه پاتے شوه یا د دې نه هم کمه نو الله تعالیٰ خپل بنده ته وحی وکړه

مَآ اَوْحٰى ﴿۱۰﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿۱۱﴾ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا

څه چه | ده وحي وکړه | نه دی دروغ ویلي | زړهٔ | څه چه ئې ولیدل | نو آیا جګړه کوئ ده سره | په هغه څهٔ کښې

څهٔ چه ئې وکړل، د هغهٔ زړهٔ په خپل لیدلي کتلي څیز کښې هیڅ غلطي نهٔ ده کړې، نو آیا تاسو ورسره په هغه څیز کښې جګړه

يَرٰى ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ﴿۱۳﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿۱۴﴾

چه ګورئې ويني | او بیشکه | ده لیدلی وو دغه | یو ځل بل (هم) | سره | د بیرې | د آخري حد

کوئ چه هغهٔ په خپلو سترګو لیدلې او هغهٔ دغه (فرښته) یو ځل بل هم لیدلی ده (یعني) د سدرة المنتهٰى په خوا کښې

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ﴿۱۵﴾ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿۱۶﴾ مَا زَاغَ

چه ورسره دی | جنت الماوٰى | هر کله چه خوریدو | په بیره باندې | هغه چه خوریدو (نور) | نهٔ کږه شوه

چه د هغې په خوا کښې جنت الماوٰى دی. څهٔ وخت چه په سدره باندې راغوړیدل څهٔ چه راغوړیدل، نهٔ خو د هغهٔ

الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿۱۷﴾ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿۱۸﴾

سترګه | او نهٔ د حد نه تیره شوه | بیشکه | ده ولیدلے | نخښې | د رب خپل | غټې غټې

بل خوا کوږ شوے وو او نهٔ د حد نه تیره شوې وه. هغهٔ د خپل رب (د قدرتونو) ډیرے غټې غټې نخښې ولیدلے.

اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿۱۹﴾ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿۲۰﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ

آیا کتلي دي تاسو | لات | او عزٰى | او منات ته | چه دریم دے | د دوئ نه علاوه | آیا تاسو د پاره هلکان دي

آیا تاسو چرے د لات او د عزٰى په حالت باندې غور کړے دے؟ او دریم د منات په حالت. آیا ستاسو خو خامن

وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿۲۱﴾ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ﴿۲۲﴾ اِنْ هِيَ اِلَّآ

او دهٔ د پاره | جینکئ دي؟ | داخو | په دے وخت | تقسیم دے | ظالمانه | نهٔ دي دا | مګر

ورسیدل او د الله لونړه؟ داخو ډیر بے جوړه غونې تقسیم دے. داخو تش نومونه قدر له

اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا

نامے دي | چه اینبودي دي دا نامے تاسو | او پلارانو ستاسو | نهٔ دے نازل کړے الله | د دے

دي چه پخپله تاسو او ستاسو نیکونو اینبې دي، الله تعالٰى په دے څیزونو هیڅ دلیل

مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ

(څهٔ) دلیل | دوئ پیروي نهٔ کوي | مګر | د ګمان | او د هغه څهٔ چه غواړي ئې نفس | او بیشکه

نهٔ دے رالیږلے. داخلق (او س هم) صرف په ګمان او د خپل نفس په خواهشونو پسے روان دي، سره د دے

جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿۲۳﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿۲۴﴾

راغلے دے دوئ ته | د دوئ د رب له طرف نه | هدایت | آیا | انسان د پاره دي | هغه څهٔ چه ئې آرزو کوي

چه د خپل رب د طرف نه ورته هدایت رارسیدلے دے، آیا د انسان هره یوه تمنا پوره کیږي؟

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ﴿۲۵﴾ وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ

ع ۵ ۲۵

پس الله د پاره دی | آخرت هم | او دنیا هم | او څومره | فرښتې دي | په آسمانونو کښې

(نه بلکه هره تمنا) الله تعالٰى سره ده د آخرت هم او د دنیا هم. او په آسمانونو کښې ډیرے فرښتې دي چه

لَا تُغْنِىْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ

چه په کار به را نهٔ شي | سفارش د دوی | هیڅ هم | مگر | پس له دے نه | چه | حکم به ورکړی | الله | د پاره د هغه چا

د هغوی سفارش هیڅ په کار راتلے نهٔ شي، سوا د دے نه چه الله تعالیٰ چا له اجازت ورکړی او د

يَّشَآءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّوْنَ

چه وغواړی | او خوښه ئے شي | بیشکه | کوم خلق چه | ایمان نهٔ راوړی | په آخرت باندے | دوی نامے ږدی

هغهٔ رضا وی. بیشکه څوک چه آخرت نهٔ مني هغوی په فرښتو

الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ

د فرښتو | په نامو | د ښځو | او نشته دوی ته | د دے | (هڅ) علم | دوی پیروی نهٔ کوی

د زنانو نومونه ږدی. حال دا دے چه دغه خلقو ته د دے خبرے هیڅ علم نشته، دوی خو بس په

اِلَّا الظَّنَّ ۚ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِىْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ

مگر د وهم | او بیشکه | وهم | په کار به نهٔ راځی | د حق په مقابله کښے | هیڅ هم | پس مخ واړوه

وهم او گمان پسے روان دی او گمان د حق په مقابله کښے هیڅ کار نهٔ ورکوی، نو ته د هغه چا پروا مهٔ

عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى ۙ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ

له هغه چانه | چه مخ واړوی | زمونږ له ذکر نه | او ونهٔ غواړی | سوا | د ژوند د دُنیا نه | دا د

ساته چه زمونږ د نصیحت نه بے پروا شوے دے او د دنیا د ژوند نه تیرولو نه بغیر بل هیڅ مقصد نهٔ لری. د دے خلقو

مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۙ

رسائی د دوی | د علم | بیشکه ستا رب | ښهٔ پوهیږی | په هغه چا | چه بے لارے شو | د لارے د دهٔ نه

پوهے آخری حد بس دغه هومره دے. ستا رب ډیر ښهٔ پوهیږی چه څوک د دهٔ د لارے نه بے لارے شوے دے

وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا

او هم دے | ښهٔ پوهه دے | په هغه چا | چه لاره ئے موندلے | او هم د الله دی | څهٔ چه | په آسمانونو کښے دی | او څهٔ چه

او هغه په دے هم ښهٔ پوهیږی چه څوک په سمه لاره روان دے. او په آسمانونو او په زمکه کښے هر څهٔ چه موجود دی هغه ټول

فِى الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِىَ

په زمکه کښے دی | چه جزا ورکړی | هغه خلقو ته | چه بدی ئے وکړه | د دوی د عملونو په بدله کښے | او جزا ورکړی

د الله تعالیٰ دی. آخر دا چه هغه به بدانو له د بد عمل سزا ورکړی، او نیکانو له به

الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾ اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ

هغه کسانو ته | چه نیکی ئے وکړه | په ښهٔ خصلت | کوم خلق چه | ځان ساتی | له لویو | گناهونو نه

د نیک عمل نیکه بدله ورکړی دا (نیکان) هغه کسان دی چه د لویو لویو گناهونو او د

وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ؕ هُوَ اَعْلَمُ

او له بے حیائی نه | سوا | له وړو گناهونو نه | بیشکه ستا رب | فراخه | بخښونکے دے | هم دے ښهٔ پوهه دے

بے شرمئ د کارونو نه ځان بچ ساتی سوا د وړو گناهونو. ستا رب د ډیرے فراخے بخښنے خاوند دے. هغهٔ ته ستاسو

بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِىْ بُطُوْنِ

په تاسو | هر کله چه | دۀ پیدا کړی تاسو | له زمکے نه | او هر کله چه وئ تاسو | بچي | په ګیډو د کښے

حال ویرښه معلوم دے څۀ وخت چه تاسو ئے د زمکے نه راپیدا کړی وئ ، او څۀ وخت چه تاسو د میندو په ګیډو کښے بچي

اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾

د میندو خپلو | پس پاک مۀ ګڼړئ | خپل ځانونه | هم دے | ښۀ پوهه دے | په هغه چاچه | پرهیز ګاری ئے کړه

وئ. پس خپل ځان ډیر پاکیزه مۀ ګڼړئ ، الله تعالیٰ پرهیزګار خلق ډیر ښۀ پیژنی.

اَفَرَءَيْتَ الَّذِىْ تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهٗ

آیا تا کتلی دی | هغه چا ته چه | مخ ئے واړولو | او ورئے کړو | لږ (مال) | او | بند ئے کړو | آیا د هٔ سره

آیا تا هغه سړے لیدلے دے کوم چه مخ واړولو او لږ غوندې (مال) ئے ورکړو او (بیائے) لاس راښکلو آیا د هٔ سره د

عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِىْ صُحُفِ مُوْسٰى ﴿٣٦﴾

علم غیب دے | چه ګوري | ګوری | آیا د هٔ ته خبر نۀ دے رسیلی | د هغه (خبرو) | چه دی په صحیفو کښے | د موسیٰ

غیبو علم دے چه (هر څۀ) وینی ګوری. آیا د هٔ ته د هغه مضمون خبر نۀ دے رارسیدلے چه د موسیٰ په صحیفو کښے دی؟

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِىْ وَفّٰىٓ ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ﴿٣٨﴾

او د ابراهیم | چا چه | پوره کړه (خپله وعده) | چه نۀ به اوچتوی | څوک پیټے اوچتوونکے | پیټے | د بل چا

او د ابراهیم د صحیفو چه قول حکمونه ئے په ځائے کړل ، دا چه هیڅ یو بار وړونکے به د بل چا بار اوچتوونکے نۀ شی.

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ﴿٤٠﴾

او چه نشته | انسان د پاره | مګر | هغه څۀ چه دۀ ئے کوشش وکړو | او چه | کوشش د دۀ به | ډیر زر | کتلے شی

او دا چه هر انسان ته هم هغه ملاویږی د کوم چه هغه کوشش کوی او دا چه د انسان کوشش به ډیر زر وکتلے شی.

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٤٢﴾

بیا به | جزا ورکړے شی دۀ ته | جزا | پوره | او دا چه | ستا د رب طرف ته | (د ټولو) رسیدل دی

بیا به ورته پوره پوره بدله ورکړے شی او دا چه (ټولو) ستا د رب طرف ته رسیدل دی.

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٤﴾ وَاَنَّهٗ خَلَقَ

او دا چه هم دے | خندوی | او ژړوی | او دا چه هم دے | وژل کوی | او ژوندی کول کوی | او دا چه هم دۀ | پیدا کړه

او دا چه هغه خندول او ژړول کوی ، او دا چه هغه وژل او ژوندی کول کوی ، او دا چه د نر

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾ وَاَنَّ

جوړه | د نر | او د مادے | له یوے نطفے نه | هر کله چه | وا چولے شی (په رحم کښے) | او دا چه

او د مادے جوړې هغۀ پیدا کړی دی ، د نطفے نه څۀ وخت چه (په رحم کښے) تویه کړے شی ، او دا چه

عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ

هم د دۀ په ذمه دی | پیدا کول | بل | او دا چه هم دے | غنی کوی | او سرمایه ورکوی | او دا چه هم دۀ دے

سر دوباره پیدا او بنت هم د هغۀ ذمه واری ده او دا چه هم هغه غنی کوی او هم هغه دولت ورکوی او دا چه هم هغه

رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادَا ۨالْاُوْلٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُوْدَا۟

رب | دَ شعرٰی (ستوری) | او چه هم دهٔ | هلاک کړو | عاد | وړومبي | او ثمود

دَ شعرٰی (ستوری) رب دے او دا چه هغهٔ اولنی عادیان هم تباه کړی دی او ثمودیان هم چه هیڅوک ئے

فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ

پس باقی ئے پرِٸنه ښودلو | او قوم دَ نوح | له دے نه وړاندې | بیشکه دوی | ؤو | زیات ظالمان

(ترے نه) باقی پرېښودی نهٔ دی او دَ دوی نه وړاندې دَ نوح قوم (ئے هم هلاک کړے ؤ) ، ځکه چه هغوی ډیر ظالمان

وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَىِّ

او زیات سرکشه | او اُلټه کیدونکی کلی ئے | راوُغورزول | پس پټ ئے کړل | هغه څهٔ چه پټ ئے کړل | پس په کوم کوم

او سرکشه وو او (دغه) اوړیدلی کلی هم هغهٔ (په بل مخ) اړولی وو نو دغه کلونه راتاوُشو څهٔ چه ترې راتاوشو ، نو ته په دَ

اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾

نعمت کښے | دَ خپل رب په | ته شک کوے | دا | یو ویروونکے دے | له وړومبنو ویرونکو نه

خپل رب په کوم کوم نعمت کښے شک کوے ؟ دا (پیغبر) هم دَ پخوانو ویرونکو غوندې یو ویرونکے دے .

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

نږدے راغے | نږدے راتلونکے | نشته | دَدے | سوا | دَ الله نه | لرے کونکے .

هغه (دَ قیامت) راتلونکے (ساعت) راورسیدو ، دَ الله تعالٰی نه بغیر دا بل څوک دفع کولے نهٔ شی .

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾

پس آیا له دے خبرے نه | تاسو تعجب کوئ؟ | او تاسو خاندئ | او تاسو ژاړئ نه

آیا تاسو دَ دے کلام په حقله تعجب کوئ ؟ او خندا کانے وریورے کوئ او ژړا کانے نهٔ کوئ

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿٦٢﴾ السجدة

او تاسو | غافله یئ | پس تاسو سجده کوئ | الله ته | او عبادت کوئ .

او تاسو غافلان یئ . خدائے ته سجدے کوئ ، او دَ هغهٔ عبادت کوئ .

سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سوره قمر په مکه کښے نازل شوه | شروع کوم دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ٥٥ آیتونه او ٣ رکوع دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا

نږدے راغے | قیامت | او اُوچودله | سپوږمئ | او که چرے دوی وینی | نخښه | نو دوی مخ اړوی

قیامت رانږدے شو او سپوږمئ اُوچودله او دوئ که یوه نخښه ووینی نو مخ ترے نه اړوی

وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ

او وائی | جادو دے | چه همیشه نه راروان دے | او دوی دروغ وګنړلو | او پیروی ئے وکړه | دَ خواهشاتو خپلو

او ویل شروع کړی چه دا خو جادو دے چه دَ همیشه نه راروان دے او دوئ پیغبر دروغژن وګڼړلو او په خپلو خواهشونو پسے روان شول

وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿۳﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّنَ الْأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿۴﴾

او هر کار د پاره | یو وخت مقرر دے | او بیشکه راغلل دوی ته | هغه خبرونه | په کومو کښے چه | عبرت دے .

او د هر کار یو وخت مقرر دے۔ او دوی ته دومره ډیر خبرونه راغلل چه په هغے کښے کافی عبرت دے

حِكْمَةٌۢ بَٰلِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿۵﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ

حکمت | پوره | پس نه ورکوی فائده | ویرونکی | پس مخ واړوه | له دوی نه | په کومه ورځ چه به | راوبلی

(د) اوچت حکمت (نه ډک دے) خو ویرونکی څیزونه دوی ته هیڅ فائده نه رسوی. نو (اے نبی!) ته د دوی پرواه مه ساته، په کومه ورځ چه

وقف لازم

الدَّاعِ إِلَىٰ شَىْءٍ نُّكُرٍ ﴿۶﴾ خُشَّعًا أَبْصَٰرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

بلونکے | طرف د یو څیز ناخوښه ته | ښکته کړے | څلے سترگے | دوی به راوځی | له قبرونو نه

یو رابلونکے (فرښته) به دوی یو ناخوښه څیز ته رابلی، سترگے به ئے کوزے وی، د قبرونو نه به په داسے شان بهر راوځی

كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿۷﴾ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ۖ يَقُولُ الْكَٰفِرُونَ

لکه چه دوی | ملخان دی | خوارهٔ شوی | په منډه به وی | طرف د بلونکی ته | وائی به | کافران

لکه چه ملخان راخوارهٔ شی ، د بلونکی طرف ته به په منډه ورځی ، کافران به وائی چه دا خو ډیر

هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿۸﴾ ۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا

دا ورځ ده | ډیره سخته | دروغ گڼلے وو | وړاندے له دوی نه | قوم د نوح | پس دروغ وگڼلو دوی | بنده زمونږ

سخته ورځ ده ، د دے نه وړاندے د نوح قوم (پیغمبران) دروغژن گڼلی وو ، نو زمونږ بنده ئے دروغژن

وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿۹﴾ فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَغْلُوبٌ

او دوی وویل | دیوانه دے | او ده ته سخته خبرے وکړے شوے | پس دهٔ وبللو | خپل رب | چه زهٔ | مغلوب یم

وگڼلو او داسے ئے وویل چه (نوح) لیونے دے او سخته خبرے ورته وکړے شوے په دے بانے هغهٔ خپل رب ته دعا وکړه چه زهٔ ډیر عاجزه شوے یم

فَانتَصِرْ ﴿۱۰﴾ فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿۱۱﴾ وَفَجَّرْنَا

پس ته بدله واخله | پس پرانستل مونږ | دروازے | د آسمان | په اوبو سره | چه ډیرے راتویدونکے دی | او روانے کړے مونږ

نو ته زما بدله واخله ، نو مونږ د آسمان دروازے د شرپ په اوبو سره راپرانستلے او د زمکے نه موچینے راوبهیولے نو ټولے اوبه

الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿۱۲﴾ وَحَمَلْنَٰهُ

له زمکے نه | چینے | بیا جمع شوے | اوبهٔ | په یوه خبره | چه مقدر شوے وه | او سور کړو مونږ دے

په هغه کار پسے راټولے شوے کوم چه تجویز شوے وو ۔ او مونږ نوح د تختو

عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ﴿۱۳﴾ تَجْرِى بِأَعْيُنِنَا ۚ جَزَآءً لِّمَن

په کشتئ کښے | چه تختو | او میخونو والا وه | روانه به وه | زمونږ د سترگو په وړاندے | د جزا ورکولو د پاره | هغه چا ته

او د میخونو په یوه کشتئ کښے سور کړو ، چه زمونږ د سترگو په وړاندے روانه وه دا د هغه چا د پاره بدل

كَانَ كُفِرَ ﴿۱۴﴾ وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿۱۵﴾ فَكَيْفَ كَانَ

د کوم چه انکار شوے وو | او بیشکه پریښودله مونږ دا | یوه نخښه | نو آیا شته | څوک نصیحت اخستونکے | پس څنگه وو

اخستل وو چه انکار ترے نه شوے وو او دا واقعه مونږ نخښه په طور یادگار پریښوده نو آیا څوک سبق اخستونکے شته؟ نو (وگوره چه) زما

عَذَابِيْ وَنُذُرِ ۝١٦ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝١٧

زما عذاب | او زما ویرول | او موږ آسان کړی دی | قرآن | نصیحت د پاره | پس آیا شته | څوک نصیحت حاصلوونکی

عذاب او زما ویرول څنګه وو او موږ قرآن (د خلقو) پوهولو د پاره آسان کړی دی نو ایا شته دی څوک نصیحت قبلوونکی.

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ۝١٨ اِنَّآ اَرْسَلْنَا

دروغژن وګڼړلو | قوم د عاد (هم) | پس څنګه وو | عذاب زما | او ویرول زما | بیشکه موږ لیږلې وه

عادیانو هم (پیغمبران) دروغژن وګڼړل نو (وګوره چه) زما عذاب او زما ویرول څنګه شو، بیشکه موږ په هغوی باندې

عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ

په هغوی باندې | سیلۍ | ډیر سخته | په ورځ کښې | د سپیرې | همیشه | راوښکل ئې | خلق

یوه تنده سیلۍ راوالیږوله په داسې ورځ چه تل سپیره وه خلق به ئې داسې راغورځول

كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝٢٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ۝٢١

لکه چه هغه | جرړې دی | د قجورې | د بیخ نه وتلی | نو څنګه وو | زما عذاب | او زما ویرول

لکه د راوتلو قجورو تنې چه (په زمکه) پرتې وی. نو (وګوره چه) زما عذاب او زما ویرول څنګه شو؟

ع ١

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝٢٢ كَذَّبَتْ

او موږ آسان کړی دی | قرآن | د نصیحت د پاره | نو آیا شته | څوک نصیحت قبلوونکی؟ | دروغ ګڼړلی وو

او موږ قرآن (د خلقو) پوهولو د پاره اسان کړی دی نو آیا څوک نصیحت قبلوونکی شته؟ ثمودیانو هم

ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ۝٢٣ فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ

(قوم د) ثمود (هم) | ویروونکی | پس دوی ووئیل | آیا د داسې سړی | چه له موږ نه | یو دی | موږ پیروی وکړو

پیغمبران دروغژن وګڼړل. هغوی ووئیل چه آیا موږ د خپل ځان په شان یوانسان پسې روان شو که

اِنَّآ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ۝٢٤ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ

بیشکه موږ به | دغه وخت (یو) | په ګمراهۍ کښې | او لیونتوب کښې | آیا نازل شوی ده | وحی | په ده باندې

داسې وکړو نو موږ به په ګمراهۍ او لیونتوب کښې اخته شو. آیا په موږ ټولو کښې صرف هم په ده وحی نازله

مِنْۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ۝٢٥ سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ

زموږ له مینځ نه | بلکه | دی | ډیر دروغژن | خودپسند دی | دوی به چیرزر پوهه شي | صباته | چه څوک دی | دروغژن

شوی ده؟ نه بلکه دی غټ دروغژن دی چه لافې وهي. صبا (په قیامت کښې) به ورته معلومه شي چه څوک غټ

الْاَشِرُ ۝٢٦ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝٢٧

خودپسند | بیشکه موږ | رالیږونکی یو | د اوښې | د دوی د آزمیښت د پاره | پس انتظار کوه د دوی | او صبر کوه.

دروغژن او لافوکر دی موږ د دوی د آزمیښت د پاره یوه اوښه لیږو نو ته د دوی کاروبار ته ګوره او د صبر نه کار اخله.

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ۝٢٨

او ته خبر کړه دوی | چه دا اوبه | تقسیم شوی دی | د دوی په مینځ کښې | هر یو له | د اوبو په وار باندی | حاضر بیل بکار دی

او دوی خبر کړه چه اوبه د دوی ترمینځه ویشلې شوی دی، نو د وار خاوندان دې په خپل وار حاضریږی.

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

پس اواز وركړو دوی | خپل ملګری ته | نوده لاس واچولو | پس زخمی ئے کړله | پس څنګه وو | زما عذاب

بیا هغوئ خپل (بدبخت) ملګرے راؤغوښتلو هغهٔ (اوښه) ونیوله او ذبح یئے ئے زخمی کړلے. نو (وګوره چه) زما عذاب او زما

وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ

او ويرول زما | بیشکه موږ راؤلیږله | په دوئ باندې | چغه | هم یوه | پس شول دوی | په شان د چورے د شپول

ويرول څنګه شو. موږ په هغوئ يوه چغه ووستله ، نو داسے چوره شول لکه د شپول لګوونکي (د لاس

الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾

د شپول جوړونکي | او بیشکه موږ آسان کړو | قران | د پاره د نصیحت | پس آیا شته | څوک نصیحت قبلوونکے؟

د وریبن لے د بوسو چوره او موږ قرآن د پوهیدلو د پاره آسان کړے دے پس څوک شته چه نصیحت قبول کړی؟

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا

دروغژن اګڼلی وو | قوم د لوط (ع) | ويرونکي | بیشکه موږ | راؤلیږله | په دوئ باندې | د کاڼو سیلئ

د لوط ؑ قوم هم پیغمبران دروغژن وګڼل . نو په هغوئ باندې موږ د کاڼو نه ډکه سیلئ وچلوله

إِلَّا آلَ لُوطٍ ۖ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا ۚ كَذَٰلِكَ

سوا | د لوط ؑ د کور والا نه | خلاصے ورکړه موږ دوئ ته | سحر وختي | په مهربانئ سره | د خپل طرف نه | دغه شان

خو د لوط ؑ کور والا مو بچ کړل ، هغوئ مو سحر وختي بچ کړل . دا زموږ فضل وو ، څوک چه (زموږ) شکر

نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

موږ بدله ورکوو | هغه چاته چه شکر کوی | او بیشکه | ده ووېرول دوئ | زموږ د نیولو نه | نو دوئ شک وکړو | په ويرولو کښے

وباسی موږ ورله دغسے بدله ورکوو . او (پیغمبر) دغه خلق زموږ د نیولو نه وېرولي وو هغوئ په دغه تعلیم کښے جګړے راوویستے

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي

او دوئ له دهٔ نه وغوښتل | د دهٔ میلمانه | نو موږ ړندے کړے | سترګے د دوئ | پس وڅکئ | زما عذاب

او د لوط نه ئے د هغهٔ میلمانهٔ په بد نیت وغوښتل نو موږ ورله سترګے په تپو ړندے کړے چه اوس زما عذاب او زما د ويرو

وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي

او زما ويرول | او بیشکه | د سحر په دوئ باندې راپریوتلو | وختي | عذاب | دائمی | پس وڅکئ | زما عذاب

مزه وڅکئ . او صبا وختي په هغوئ باندې دائمی عذاب راغے . نو (واخلئ) زما د عذاب او د ويرولو

وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ

او زما ويرول | او بیشکه موږ آسان کړے دے | قرآن | د پاره د نصیحت | نو آیا شته | څوک نصیحت قبلوونکے؟ | او بیشکه

خوند وڅکئ . او موږ قرآن د پوهیدلو د پاره آسان کړے دے نو څوک سبق اخستونکے شته ؟ او د فرعون

جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ

را غلل | قوم د فرعون ته (هم) | ويرونکي (پیغمبران) | دوئ دروغ وګڼلے | زموږه نخښے | ټولے | نو موږ ونیول دوی

قوم ته د ويرے ډير څيزونه ورسیدل . هغوئ زموږ ټولے نخښے دروغ وګڼلے نو موږ هغوئ داسے

ركوع ۲ ۹

أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم

پہ شان دَ نیولو | دَ غالب | قوی | آیا کافران ستاسو | غوره دی | له دے خلقو نه | یا تاسو دَ پاره

دا نیول لکه څنګه چه یو مضبوط او دَ قدرت خاوند رانیول کوی. آیا ستاسو دَ زمانے کافران دَ هغوئی نه غوره دی یا تاسو دَ پاره

بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

خلاصے (بیکلے شوے) دے | پہ کتابونو کښے | یا | دوی وائی | موږ | یو ټولے یو | انتقام اخستونکے

په کتابونو کښے څهٔ معافی لیکلے شوے ده؟ یا دوئی دا خیال کوی چه موږ یو داسے ټولے یو چه تل به غالب یو.

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

ډیر زر به ماتے ورکړے شی | دے جماعت ته | او دوی به ګرځوی دوی | شا | (نه) بلکه | قیامت | دَ دوی دَ وعدے وخت دے

دا ټولے به زر ماتے ورکړی او په شا اړخ به وتښتی خو دَ دوی په حقله اصلی وعده خو دَ قیامت وعده ده

وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

او قیامت | ډیر سخت | او ډیر ترخه دے | بیشکه | مجرمان خلق | په ګمراهئ | او لویه بے عقلئ کښے دی

او قیامت ډیر سخت او ترخه څیز دے. دا مجرمان په غټه ګمراهئ او په لویه بے عقلئ کښے پراته دی.

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

په کومه ورځ چه | دوی به راښکلے شی | په اور کښے | په | مخونو دَ دوی | چه وڅکئ تاسو | لاس رسول | دَ دوزخ

په کومه ورځ چه په اور کښے په مخ راښکلے شی (نو ورته به ووئیلے شی) چه (اوس) دَ دوزخ دَ اور خوند وڅکئ

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

بیشکه موږ | هر څیز | پیدا کړے دے | په یو اندازه | او نه دے | زمونږ حکم | مګر (صرف) | یو (حکم)

موږ هر یو څیز په یو خاص انداز پیدا کړے دے. او زمونږ حکم به بس داسے ناګهانه راشی

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

په شان دَ رپ | دَ سترګے | او بیشکه هلاک کړی دی موږ | ستاسو په شان ډلے | پس آیا | څوک نصیحت قبلونکے شته؟

لکه دَ سترګے رپ. او موږ ستاسو په شان څومره هلاک کړی دی، بیا شته څوک عبرت اخستونکے؟

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

او هر یو څیز | چه کړے دے دوی | په اعمالنامه کښے (موجود) دے | او هر یو | ورکوټے | او لوئے (کار) | لیکلے شوے دے

او هر څهٔ چه دوئی کړی دی هغه په کتابونو کښے درج دی. او هره وړه او غټه خبره پکښے درج ده.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ

بیشکه | پرهیزګاران به | په باغونو کښے | او نهرونو کښے وی | په ځائے | رښتینی کښے

بیشکه پرهیزګاران به په باغونو کښے دننه او دَ نهرونو په غاړو اوسیږی، په یو اوچت ځائے کښے دَ هغه

عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

نزدے | دَ بادشاه | دَ قدرتونو خاوند

بادشاه سره چه دَ قدرتونو خاوند دے.

وقف لازم

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۀ رحمان مدینه کښے نازل شوې ده | (شروع کوم) په نامه د الله چه ډېر مهربان ډېر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۷۸ آیتونه او ۳ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان د ډېر زیات رحم خاوند دے

اَلرَّحْمٰنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ۝۲ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴

رحمان | وښودلو | قرآن | هغه پیدا کړو | انسان | ورته ښودله هغه ته | وینا

الله ډیر مهربان دے چه د قرآن تعلیم ئے ورکړے دے، هم هغه انسان پیدا کړے دے، هغه ته ئے وینا ښودلے ده .

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵ وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ۝۶

نمر | او سپوږمئ | په یو حساب (روان) دی | او بوټی | او ونې | سجدے کوی .

نمر او سپوږمئ (هم) د حساب پابند دی او بوټی او ونې (هم هغه ته) سجدے کوی

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ۝۷ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ۝۸

او آسمان | هغه اوچت کړو دا | او هغه کیښوده | تله | چه تاسو زیاتے مه کوئ | په تله کښے

او آسمان هغه اوچت کړے دے او تله (د انصاف ئې) ایښے ده چه تاسو په تول کښے ګړبړ نه کوئ .

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ۝۹ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا

او قائم کړئ | وزن | په انصاف | او مه کوئ کمے | په تله کښے | او زمکه | هغه وغوړوله دا

او تول په انصاف باندې برابر ساتئ ، او په تله کښے کمے مه کوئ . او هم هغه د خلقو د پاره

لِلْاَنَامِ ۝۱۰ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۝۱۱ وَالْحَبُّ

د پاره د مخلوق | په دے کښے | میوے دی | او ونې د قجورے | میوے د غلافونو | او غله

زمکه غوړولے ده چه په هغے کښے میوے دی او د غلافونو میوے د قجورو ونې او غله ده چه د

ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۲ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۱۳ خَلَقَ

د بوسو والا | او خوشبویه ګلونه | پس کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | هغه پیدا کړو

بوسو او د خوراک (دواړو) څیزونه او خوشبویه ګلونه . نو (اے پیریانو او انسانانو) تاسو به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ هغه

الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۴ وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ

انسان | د اوچه خټه نه | په شان د ټیکرې | او هغه پیدا کړل | پیریان | له شعلے

انسان د داسے خاورے نه را پیدا کړو چه د ټیکرې په شان ټنګیدله . او پیریان ئے د اور د شعلے نه را پیدا

مِّنْ نَّارٍ ۝۱۵ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۱۶ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ

د اور نه | پس کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | رب دے | د دواړو مشرقونو | او رب دے

کړل . نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ هغه د دواړو مشرقونو رب دے او د دواړو

الْمَغْرِبَيْنِ ۝۱۷ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۱۸ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ

د دواړو مغربونو | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | هغه وبهیول | دوه دریابونه

مغربونو رب دے . نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ . هغه دوه دریابونه یو ځائے کړل

يَلْتَقِيٰنِ ﴿۱۹﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ﴿۲۰﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

چه جمع شي دواړه | ده دوه دواړو ترمينځه | پرده ده | چه په يو بل باندې نه ورتېرېږي | پس كوم كوم | نعمتونه

چه سره يوځلي هم دي او ددې دواړو ترمينځه پرده ده چه دواړه پرې يو بل ته وراننې كيدلې نه شي . نو تاسو دواړه به د

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۱﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۲﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟ | راوځي | له دې دواړو نه | ملغلرې | او مرجان | پس كوم كوم | نعمتونه

خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ ددې دواړو دريابونو نه ملغلرې او مرجان راوځي . نو بيا تاسو دواړه به د

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۳﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَئٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۲۴﴾

د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ | او هم د ده دي | كشتۍ | اوچتې ولاړې | په دريابونو كې | په شان د غرونو

خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ او دغه جهازونه هم د هغه په اختيار كې دي چه په سمندر كې د غرونو په شان اوچت ولاړ دي

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۵﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۶﴾ وَّيَبْقٰى

پس كوم كوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ | هر څوك چه | په دې (زمكه) دے | فاني كيدونكي دے | او باقي به پاتې كيږي

بيا تاسو دواړه به د خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ هر څوك چه په دې زمكه باندې آباد دي هغه فنا كيدونكي دي او صرف

وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۲۷﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۸﴾

ذات | ستا د رب | چه خاوند د لوی شان | او د عظمت دے | پس كوم كوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ

ستا د رب ذات به باقي پاتې وي چه د لويئ او د احسان خاوند دے . نو تاسو دواړه به د خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ

يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ ﴿۲۹﴾

سوال كوي له ده نه | څوك چه | په آسمانونو كې | او زمكه (كې دي) | هره ورځ | دے | په يو (نوی) شان كې دے

د آسمانونو او د زمكې ټول مخلوق د هغه نه خواست كوي . هغه هر وخت په يو كار كې لگيا وي .

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۰﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ

نو كوم كوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ | ژر به مونږ فارغ (متوجه) شو | تاسو د پاره | اے

نو تاسو دواړه به د خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ اے د پيريانو او انسانانو (ډلو)! مونږ به ډير ژر تاسو ته اوگرځو

الثَّقَلٰنِ ﴿۳۱﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۲﴾ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

پيريانو او انسانانو! | نو كوم كوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ | اے ډلې | د پيريانو | او انسانانو!

او تاسو ته به متوجه كيږو . بيا تاسو به د خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ اے د پيريانو او انسانانو ډلو!

اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا

كه چيرې | ستاسو وس رسي | چه | بهر ته لاړ شئ | له غاړو نه | د آسمانونو | او د زمكې | نو اووځئ

كه چيرې تاسو نه كيدے شي چه د آسمانونو او د زمكې د حدونو نه چرته اووځئ نو (بيشكه) اووځئ

لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿۳۳﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۴﴾ يُرْسَلُ

بهر ته به لاړ نه شئ | مگر په زور سره | نو كوم كوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ | را اليږلې به شي

خو بغير د زور نه وتلے نه شئ . نو تاسو دواړه به د خپل رب كوم كوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ په تاسو دواړو

عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ۝٣٥ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

په تاسو بانډې | شعلے | دَ اور | او نوګے | پس مقابله به نه شئ کولے تاسو | پس کوم کوم | نعمتونه

دَ اور شعلے او لوخړے را پرېښودے شي نو تاسو به ئے بیرته کولے نه شئ . نو تاسو دواړه به دَ خپل رب

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٦ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝٣٧

دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | بیا هر کله چه | وچوی | آسمان | نو شي به | سُور | په شان دَ څرمنے سرے

کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ ؟ بیا هر کله چه آسمان وشلیږي او دَ سرے څرمنے په شان تک سُور شي

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٨ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ

پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | پس په دغه ورځ به | سوال نه شي کیږي | دَ ده دَ ګناه په حقله

نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ ؟ بیا په دغه ورځ به دَ انسان یا دَ پیرې نه دَ هغهٔ دَ

اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ۝٣٩ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٠ يُعْرَفُ

له هیڅ انسان | او نه له پیرې نه | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | پیژندلی به شي

ګناهونو په حقله پوښتنه نه کیږي۔ نو تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ ؟ مجرمان خو به دَ شکل

الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ۝٤١ فَبِاَيِّ

مجرمان | دَ خپلو څیرو نو نه | پس نیولی به شي دوی | په وَیښتو دَ تندی | او په قدمونو | پس کوم کوم

نه په خپله پیژندلے شي، نو دَ تندی (دَ ویښتو) او د پښو نه به رانیولے شي ، نو تاسو دواړه

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٢ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ۝٤٣ وقف لازم

نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | دا دے | دوزخ | هغه چه | دروغ به ګڼړلو هغه | مجرمانو

به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ ؟ دا هغه دوزخ دے چه مجرمانو به دروغ ګڼړلو .

يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ۝٤٤ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

دوی به چاپیره ګرځي | په مینځ دَ دغے | او په مینځ دَ تو دو ایشیدلو اوبو کښے | پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه

دوی به دَ دغه اور او دَ ګرمو ایشیدلو اوبو ترمینځه په ګرځیدلو (چکرو) وی نو تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ

تُكَذِّبٰنِ ۝٤٥ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ۝٤٦ فَبِاَيِّ ع ۲ ۱۲

دروغ ګڼړئ | او دَ پاره دَ هغه چا | چه وویریږي | له او دریدلو | دَ خپل رب په وړاندې | دوه باغونه به وی | نو کوم کوم

ګڼړئ ؟ او څوک چه دَ خپل رب په وړاندې دَ او دریدلو نه ویریږي هغوئ دَ پاره به دوه باغونه وی۔ نو تاسو دواړه

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٧ ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ۝٤٨ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٩

نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | دَ ډیرو ښاخونو والا | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ

به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ ؟ په دے دواړو باغونو کښے به ډیر ښاخونه وی بیا تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ۝٥٠ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٥١

په دے دواړو کښے به | دوه چینے | بهیږي | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ

په دے دواړو باغونو کښے به دوه چینے بهیږي . بیا تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾
په دې دواړو کښې به | د هرې | میوې | دوه قسمه وي | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ؟
په هغې کښې به د هرې یو میوې دوه دوه قسمه وي. بیا تاسو به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ
تکیه لګوونکي | په فرشونو باندې | چه استر د هغې به | د پیړو ریښمو وي | او میوې | د دواړو باغونو
هغوی به په ډډې وهلي په داسې فرشونو باندې ناست وي چه استرونه به یې د برغوړ ریښمو نه جوړ وي او د دواړو باغونو میوې به نږدې

دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
نږدې به وي | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ؟ | په دې کښې به | ښځې وي | سترګې ښکته ساتونکې
وي. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ په هغې کښې به سترګې ښکته ساتونکې ښځې وي.

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
دوی ته به لاس نه وي وروړې | چا انسان | له دوی نه وړاندې | او نه چا پیري | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه
په دې جنتیانو نه وړاندې چا انسان یا پیري به لاس هم وروړې نه وي. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
دروغ ګڼړئ؟ | لکه چه دوی | یاقوت | او مرجان دي | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه
دروغ ګڼړئ؟ هغه ښځې به داسې (مرې پیښې) وي لکه یاقوت او مرجان. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
دروغ ګڼړئ؟ | نه ده | جزا | د نیکئ | سوا | د نیکئ نه | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه
نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ او د احسان بدله د احسان نه سوا نوره څه ده. نو تاسو به د خپل رب کوم کوم نعمتونه

تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾
دروغ ګڼړئ؟ | او د دې دواړو نه علاوه | دوه باغونه نور دي | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ؟
دروغ ګڼړئ؟ او د دې دواړو نه علاوه به دوه باغونه نور وي. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟

مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ
دواړه به تک شنه وي | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ؟ | په دې دواړو کښې به | چینې وي
دواړه (باغونه) به تک شنه (وي)، نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ په دې باغونو کښې به د اوبو دوه

نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ
راخوټکېدونکې | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ؟ | په دې دواړو کښې به | میوې | او قجورې
چینې راخوټکیږي. بیا تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ په دې (باغونو) کښې به میوې او قجورې

وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾
او انار وي | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ؟ | په دې کښې به | غوره | ښائسته ښځې (وي)
او انار وي. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ په دې باغونو کښې به نیک خویه ښکلې میرمنې وي

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧١﴾ حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼئ؟ | حورې دي | محفوظې | په خیمو کښې

نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ؟ (دا) حورې به په خیمو کښې دننه محفوظې وي.

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ

نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼئ | دوئ ته به لاس نه وي وروړې | چا بنیادم | وړاندې له دوئ نه

نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ؟ د دوئ نه وړاندې به ورته چا انسان یا پیری لاس

وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ

او نه چا پیری | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼئ | تکیه به ئې لګولې وي

نه وي لګولي او نه وروړې. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ؟ دوئ به په شنو اعلیٰ

عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

په بالښتونو | شنو بالښتو | او (په) فرشونو | ښائسته بالښتو | نو کوم کوم | نعمتونه | د خپل رب به تاسو دواړه

مُتکو او په ښائسته صوفو ډډې وهلې وي. نو تاسو دواړه به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ

تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٧﴾ تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

دروغ ګڼئ؟ | برکت والا دے | نوم | ستا د رب | خاوند د لوئے شان | او عظمت دے.

ګڼئ؟ ستا د رب نوم ډیر برکتی دے چه د لوئے شان او عظمت خاوند دے.

سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سِتٌّ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة واقعه په مکه کښې نازل شوې ده | (شروع) په نامه د الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښې ۹۶ آیتونه او ۳ رکوع دي

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ

هر کله چه واقع شي | واقع کیدونکے (قیامت) | نشته | په واقع کیدو دے کښې | دروغ | ښکته کوونکے

څه وخت چه قیامت راشي، چه د هغې په واقع کیدو کښې هیڅ خلاف نشته. نو څوک به ښکته کړي

رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ

او چتوونکے دے | هر کله چه خوزولے به شي | زمکه | سخته زلزلے سره | او ریزه ریزه به شي | غرونه

او څوک به بره کړي، څه وخت چه به په زمکه په ډیرزور سره زلزله راشي. او غرونه به ریزه ریزه

بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا ﴿٦﴾ وَّكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾

په ریزه ریزه کیدو سره | نو شي به | دوړه | خوره (الوتلې) | او شئ به تاسو | قسمونه | درې

شي. نو خوره (الوتلې) دوړه به شي. او ستاسو به درې ډلې شي.

فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ۬ مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَاَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ۙ۬

نو ښي لاس والا | څه (ښه) دي ښي لاس والا | او ګس لاس والا

نو د ښي لاس خاوندان، دغه د ښي لاس خاوندان څومره ښه خلق دي او د ګس لاس خاوندان

ع ٣ ١٢

وقف لازم

مَآ اَصۡحٰبُ الۡمَشۡـَٔمَةِ ؕ ۝٩ وَالسّٰبِقُوۡنَ السّٰبِقُوۡنَ ۙۚ ۝١٠ اُولٰٓئِكَ

څهٔ (بد) دی کس لاس والا | او کوم چه وړاندې تلونکي دي | هغه هم وړاندې تلونکي دي | هم داخلق

دغه د کس لاس خاوندان څومره خراب خلق دي او (کوم چه) ډاو چت مرتبه خاوندان (دعالم) هغوئ ډاوچت مرتبه خاوندان دي

الۡمُقَرَّبُوۡنَ ۚ ۝١١ فِىۡ جَنّٰتِ النَّعِيۡمِ ۝١٢ ثُلَّةٌ مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ۙ ۝١٣

(الله ته) نزدې دي | په باغونو کښې | د نعمت به وي | ډیر به وي | له پخوانو خلقونه

هغوئ (الله ته) ډیر نزدې دي چه د نعمتونو نه ډک باغونو کښې به وي، په دوئ کښې یو لوئ ټولے به د پخوانو وي

وَقَلِيۡلٌ مِّنَ الۡاٰخِرِيۡنَ ؕ ۝١٤ عَلٰى سُرُرٍ مَّوۡضُوۡنَةٍ ۙ ۝١٥ مُّتَّكِـِٕيۡنَ

او لږ به وي | له وروستنو خلقونه | په تختونو (به وي) | د سرو زرو نه پنړلے شوي | تکیه وهونکي

او لږ خلق به د وروستنو خلقو نه وي. دوئ به د سرو زرو د تارونو نه په پنړلو شوو تختونو، اړخونه لګولي یو

عَلَيۡهَا مُتَقٰبِلِيۡنَ ۝١٦ يَطُوۡفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَانٌ مُّخَلَّدُوۡنَ ۙ ۝١٧

په هغې باندې | یو بل ته مخامخ | ګیرچاپیره به ګرځي | په دوی باندې | خادمان | همیشه ځوانان

بل ته مخامخ ناست وي، داسے هلکان به ورباندې ځیږونه ګرځي چه تل به هلکان وي

بِاَكۡوَابٍ وَّاَبَارِيۡقَ ۙ وَكَاۡسٍ مِّنۡ مَّعِيۡنٍ ۙ ۝١٨ لَّا يُصَدَّعُوۡنَ عَنۡهَا

په ګلاسونو | او چګونو | او جامونو سره | له صفا شرابو نه | نهٔ به د سر درد راځي | له هغې نه

صراحئ او کوزے او د بهیدونکو شرابو (ډک) پیالئ. چه نهٔ به سرخوږے راولي

وَلَا يُنۡزِفُوۡنَ ۙ ۝١٩ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوۡنَ ۙ ۝٢٠ وَلَحۡمِ طَيۡرٍ

او نهٔ به دوئ مستیږي | او میوے | له هغهٔ نه | چه دوئ ئے غواړي | او غوښه | د مرغانو

او نهٔ به په عقل تیارهٔ راځوروي، او داسے میوے کومے چه هغوئ خوښوي. او د مرغانو غوښه کومه چه

مِّمَّا يَشۡتَهُوۡنَ ؕ ۝٢١ وَحُوۡرٌ عِيۡنٌ ۙ ۝٢٢ كَاَمۡثَالِ اللُّـؤۡلُـؤِ الۡمَكۡنُوۡنِ ۚ ۝٢٣

چه دوی به ئے خوښوي | او حورے د غټو سترګو | په شان | د ملغلرو | پټو ساتلے شوو

د هغوئ زړونه غواړي. او حورے د غټو غټو سترګو میرمنے، داسے پاکیزه لکه پټے ساتلے ملغلرے.

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ۝٢٤ لَا يَسۡمَعُوۡنَ فِيۡهَا

بدله | د هغهٔ | چه دوی به کول | دوی به نهٔ آورې | په جنت کښے

دا به د هغوئ د نیکو عملونو بدله وي چه هغوئ به کول. نهٔ به هلته فضول خبره

لَغۡوًا وَّلَا تَاۡثِيۡمًا ۙ ۝٢٥ اِلَّا قِيۡلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ۝٢٦ وَاَصۡحٰبُ الۡيَمِيۡنِ ۙ

فضول خبره | او نهٔ د ګناه خبره | مګر وینا | سلام سلام | او د ښي لاس خاوندان

اورې او نهٔ د ګناه وینا، بس هر طرف نه به هم د سلام سلام آواز راځي او د ښي لاس خاوندان

مَآ اَصۡحٰبُ الۡيَمِيۡنِ ؕ ۝٢٧ فِىۡ سِدۡرٍ مَّخۡضُوۡدٍ ۙ ۝٢٨ وَّطَلۡحٍ

څهٔ (ښهٔ) به وي | د ښي لاس خاوندان | (دوئ به وي په) بیرو | بے ازغو کښې | او کیلے

څومره ښهٔ خلق دي. هلته به اوسیږي چه بے ازغو بیرے به په کښے وي، او قطار په قطار

مَّنْضُوْدٍ ﴿٢٩﴾ وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ﴿٣٠﴾ وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿٣١﴾ وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿٣٢﴾

قط په قط | او په سوری اُوږد کښې | او په اوبو راېهولشوو کښې | او په میوو | ډیرو کښې .

کیلې به وی، او اوږده اوږده سوری به وی، او بهیدونکې اوبه به وی ، او ډیرې ډیرې میوې به وی

لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّآ

چه نهٔ به ختمیږی | او نهٔ به منع کیدلې شی | او په فرشونو | اُوچت کړے شوو کښې | بیشکه موږ

نهٔ به خلاصیږی او نهٔ به پرې پابندی څهٔ بندیز وی او اُوچت اُوچت فرشونه به وی ، موږ دغه ښځې

اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

پیدا کړی دا (حورې) | په خاص اندازسره | پس جوړې کړلے موږ دوی | پیغلے | محبوبے | همځولے

ډیرے ښے روغے کړی دی ، دا مو داسے کړی دی چه تل به پیغلے، محبوبے او همځولے وی ،

لِّاَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ

دَ ښی لاس خاوندانو دَپاره | (دوی به وی) ډیر | له پخوانو خلقو نه | او ډیر

دَ ښی لاس دَ خاوندانو دَپاره ، په دوی کښې ډیر کسان به دَ پخوانو خلقو وی ، او ډیر کسان به

مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

له وروستنو خلقو نه | او دَ کس لاس خاوندان | څومره (بد دی) دَ کس لاس خاوندان

دَ وروستنو خلقو وی . او څوک چه دَ کس اړخ خاوندان وی (هاهٔ!) دَ کس اړخ خاوندان څومره خراب خلق دی!

فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٢﴾ وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ

په گرم باد | او په گرمو اوبو کښې به وی | او په سوری (کښې) | دَ تور لوگی | نهٔ به یخ وی

په گرمو بادونو او په ایشیدونو اوبو کښې ، او دَ تک تور لوگی په سوری کښې به وی ، چه نهٔ به یخ وی

وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ

او نهٔ به دَ عزت وی | بیشکه دوی | وو | له دے نه وړاندې | خوشحاله | او دوی به ضد کولو

او نهٔ به زړهٔ خوشحالوی . دغه خلق دَ دے (قیامت) نه وړاندې ډیر خوشحاله وو ، او په ډیره غټه گناه (یعنی شرک) باندې

عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

په گناه | لویه | او دوی به ویل | آیا هر کله چه | موږ مړهٔ شو | او شو موږ

کلک نښتی وو . او دا به یې ویل چه آیا موږ چه یو ځل مړهٔ شو او خاورے

تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٧﴾ اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ اِنَّ

خاورے | او هډوکی | آیا موږ به | دوباره راپاڅولے شو | آیا زموږ پخوانی پلارنیکونه (هم) | ووایه | بیشکه

او هډوکی شو نو لا بیا به هم راژوندی کیږو ؟ او لا زموږ پخوانی پلاران نیکونه هم ؟ (اے نبی!) ته ورته

الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ

وړاندینی (هم) | او وروستنی (هم) | ضرور به جمع کولے شی | په مقرره وخت دَ یوے ورځے

ووایه چه وړاندینی او وروستنی ټول به راغونډولے شی . دَ یوے مقررے ورځے

مَّعْلُوْمٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥١﴾

معلومې | بيا | بيشکه تاسو | اے | ګمراهانو | دروغ ګڼوونکو

په ټاکلي وخت بيا به تاسو اے ګمراهانو ! دروغ ګڼوونکو !

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٣﴾

خامخا به خورئ تاسو | او نه | دَ زقوم | بيا به ډکوئ | له هغه نه | خيټې

دَ زقوم دَ ونې نه خوراکونه کوئ ، بيا به هم له دے نه خيټې ډکوئ

فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿٥٤﴾ فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٥﴾

بيا به څښئ | په هغې باندې | يشيدلے اوبه | بيا به څښئ | په شان دَ څښلو | دَ اوښ تږې

بيا به په دے باندې يشيدلے اوبه څښئ ، بيا به دَ سخت تږې اوښ په شان څښئ .

هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

دا به | دَ دوئ ميلمستياوې | په ورځ دَ جزا | هم مونږ | پيدا کړئ تاسو | پس ولے تصديق نه کوئ تاسو

دا به دَ قيامت په ورځ دَ هغوئ ميلمستياوې ، هم مونږ تاسو پيدا کړي يئ بيا ولے قيامت نه منئ ؟

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗۤ اَمْ نَحْنُ

آيا وينئ تاسو | هغه څه | چه تاسو ئے توئوئ | آيا تاسو | پيدا کوئ هغه | يا هم مونږ

ښه ! دا راته ووايئ چه تاسو کوم مني (رحم ته) رسوئ نو تاسو ترے نه بنيادم جوړوئ کهٔ مونږ ئے

الْخٰلِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا

پيدا کوونکي يو ؟ | مونږ | مقرر کړے دے | ستاسو په مينځ کښے | مرګ | او نهٔ يو

ترے ئے پيدا کوو ؟ مونږ ستاسو تر مينځهٔ مرګ مقرر کړے دے او مونږ دَ

نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٦٠﴾ عَلٰۤى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَ

مونږ | عاجز کړې شوي | له دے خبرے نه چه | بدل کړو مونږ | ستاسو غونې خلق | او

دے نه عاجزه نهٔ يو چه ستاسو په ځائے ستاسو غونې نور خلق راپيدا کړو او تاسو

نُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ

مونږ پيدا کړو تاسو | په داسے صورت کښے | چه تاسو ئے نهٔ پيژنئ | او بيشکه پيژنئ تاسو | پيدا اوښت

په داسے حالت کښے راپيدا کړو چه تاسو ته هغه معلوم نهٔ وي ، او تاسو ته دَ ورومبي پيدا اوښت حال ډيرښهٔ

الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ﴿٦٣﴾

ورومبے | بيا ولے نهٔ | کوئ غور تاسو | آيا کتلي دي تاسو | هغه څهٔ چه | کرئ ئے تاسو ؟

معلوم دے نو ولے ځان نهٔ پوهوئ ؟ ښه ! دا خو ووايئ چه تاسو چه څهٔ کروندهٔ کوئ نو

ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗۤ اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ﴿٦٤﴾

آيا تاسو | راز رغوئ هغه | يا | هم مونږ | راټوکوونکي يو ؟

هغه تاسو راټوکوئ که مونږ ئے راز رغوو ؟

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ٦٥ اِنَّا

کهٔ چرې | موږ وغواړو | نو کړو به موږ دا | ریزه ریزه | پس شئ به تاسو | حیران پاتې شوي | بیشکه موږ

کهٔ موږ وغواړو نو هغه به چُوره چُوره کړو نو تاسو به ورته حیران دریان پاتې شئ. چه اوس

لَمُغْرَمُوْنَ ٦٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ٦٧ اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِىْ

په تاوان کښې پرېوتلُو | بلکه | موږ یُو | بې نصیبه | آیا کتلي دي تاسو | هغه اوبه | کومې چه

خو موږ په تاوان کښې راغلو. بلکه (داخل خو) بالکل تش تورې پاتې شو. ښه! (دې) اوبو ته خو وګورئ چه تاسو

تَشْرَبُوْنَ ٦٨ ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ٦٩

تاسو څښئ | آیا تاسو | راښکته کړي دي دا | له ورېځې نه | یا هم موږ | ښکته راوستونکي یُو؟

یې څښئ. آیا دا تاسو د ورېځو نه راوروی کهٔ دَ دې وَرَوُستکي هم موږه یُو؟

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ٧٠ اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ

کهٔ چرې موږ وغواړو | نو کړو به موږ دا | ترخې | نو تاسو ولې شکر نهٔ کوئ | آیا لیدلې دې تاسو | هغه اور

کهٔ موږ وغواړو نو دا به ترخې کړو نو تاسو ولې شکر نهٔ کوئ؟ ښه! هم اور ته وګورئ

الَّتِىْ تُوْرُوْنَ ٧١ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ

کوم چه | تاسو یې بلوئ | آیا تاسو | پیدا کړې ده | اونه دَ هغې | یا | هم موږ

کوم چه تاسو بلوئ. آیا دَ دې اونه تاسو پیدا کړې ده یا د دَ دې) پیدا کوونکي

الْمُنْشِئُوْنَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ٧٣

پیدا کوونکي یُو | هم موږ | جوړ کړو دا | نصیحت | او فائده | دَ پاره دَ مسافرو

موږ یُو؟ دا خو موږه دَ نصیحت یوه ذریعه او حاجتمند و کسانو له فائده منې څیز جوړ کړے دے

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ٧٤ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ٧٥

پس پاکي بیانوه | دَ نامې | دَ رب خپل | چه لوئ شان والا دے | پس زهٔ قسم خورم | په ځائے دَ پرېوتلو | دَ ستورو.

نو ته دَ خپل لوئ رب دَ نوم تسبیح لوله. نو زهٔ دَ ستورو په ډوبېدلو قسم خورم.

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ٧٦ اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ٧٧

او بیشکه دا | یو قسم دے | کهٔ چرې تاسو پوهېږئ | ډیر لوئ | چه بیشکه دا | قرآن | خاوند دَ لوئ شان دے

او کهٔ تاسو پوهېږئ نو دا ډیر لوئ قسم دے چه دا یو ډیر عزتمند قرآن دے.

فِىْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ٧٨ لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ٧٩ تَنْزِيْلٌ

په یو کتاب کښې | چه پټ دے | لاس نهٔ شي وروړې دهٔ ته | مګر | پاک شوي | رالېږلے شوے دے

چه په لوح محفوظ کښې (لیکلے شوے) دے چه دَ پاکانو نه سوا هیڅوک ورته ګوتې وروړلے نهٔ شي. دا (قرآن) دَ

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ٨٠ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ٨١

له طرفه دَ رب | دَ عالمونو | پس آیا په دې خبره | تاسو انکار کوونکي یئ

پروردګار عالم دَ طرف نه نازل کړے شوے دے. نو آیا اوس تاسو دَ دې کلام په منلو کښې سستیا کوئ؟

وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ

او جوړوئ تاسو | خپل رزق (برخه) | داچه تاسو | دا دروغ گڼرئ | بیا ولې نه | هر کله چه | راورسیږی (روح)

او د دې دروغ گڼلو کول مو خپل ځان له (لکه) خوراکه چه جوړه کړې ده. نو څه وخت چه روح مرئ ته

الْحُلْقُوْمَ ﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

حلق ته | او تاسو | هغه وخت | گورئ | او مونږ | زیات نږدې یو | دهٔ ته

راورسیږی. او په دغه وخت کښې تاسو ورته گورئ او دغه کس ته مونږ تاسو نه

مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ﴿٨٦﴾

ستاسو په نسبت | لیکن | نهٔ وینئ تاسو | نو ولې نه | کهٔ چرې تاسو | دَ چا محکوم نهٔ یئی.

زیات نږدې یو خو تاسو (مونږ) نهٔ وینئ. نو کهٔ تاسو دَ چا په حکم نهٔ یئی (نو) دغه (روح) پسته ولې

تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٨٨﴾

بیرته راگرځوئ دا | کهٔ چرې تاسو | رښتینی یئی. | پس کهٔ چرې وی هغه | په نزدیکانو خلقو کښې

نهٔ راگرځوئ کهٔ تاسو (په خپله وینا کښې) رښتینی یئی، نو څوک چه په نزدیکانو خلقو کښې شمیر وی.

فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩٠﴾

نو آرام دے | او خوشبویه گلونه | او باغ دَ نعمت دے | او کهٔ چرې | هغه وی | دَ ښی لاس له خاوندانو نه

نو هغهٔ له راحت دَ گل خوراکونه دی. او دَ عیش باغونه دی او څوک چه دَ ښی اړخ خلق وی (نو هغهٔ ته به وویلے شی چه)

فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ

نو سلام دے | په تا باندې | دَ ښی لاس دَ خاوندانو له طرفه | او کهٔ چرې | هغه وی | له دروغ گڼرونکو

تهٔ په امن امان سره وسیږه ځکه چه تهٔ دَ ښی لاس خاوند یې. او څوک چه دروغ گڼرونکی گمراهان

الضَّآلِّيْنَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٩٣﴾ وَّتَصْلِيَةُ جَحِيْمٍ ﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ

گمراهانو نه | نو میلمستیا ده | له یشیدلو اوبو نه | او داخلیدل دی | دوزخ ته | بیشکه دا دے | هم هغه

وی. نو هغوئ ته به دَ یشیدلو اوبو میلمستیا ورکولے شی او په دوزخ کښې به ورننوځی بیشکه دا خبره

حَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٩٦﴾

حق | دَ یقین قابل | پس تهٔ پاکیزگی بیانوه | دَ نامه دَ رب خپل | چه لوئے شان خاوند دے

حقه ده. نو تهٔ دَ خپل لوئے رب دَ نامے تسبیح لوله.

سُوْرَةُ الْحَدِيْدِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورة حدید په مکه کښې نازل شوه | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان دَ یر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښې ۲۹ اَیتونه او ۴ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ یر زیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

پاکی بیانوی | دَ الله | کوم مخلوق چه دی | په آسمانونو کښې | او په زمکه کښې | او هغه | ډیر غالب

دَ الله پاکی بیانوی څوک چه په آسمانونو او په زمکه کښې (استوگن) دی او هغه غالب دے

الْحَكِيمُ ① لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ يُحْيِ
دَ حکمت خاوند دے | دَ دۀ دہ | بادشاهي | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | دے ژوندی کوی
دَ حکمت خاوند دے. دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهي يوازے دَ هغۀ ده ـ هم هغه دے چه ژوند بخښی
وَيُمِيتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ② هُوَ الْأَوَّلُ
او مره کوی | او دے | په هر څيز باندے | قدرت لرونکے دے | هم دے | اول
او هم هغه دے چه مرګ راولی او الله تعالیٰ په هر څيز باندے قادر دے، هم دے دے چه دَ ټولو نه اول
وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ③
او آخر | او ښکاره | او پټ دے | او دے | په هر څيز باندے | پوهه دے.
او دَ ټولو نه وروستو دے ښکاره هم هغه دے او پټ هم هغه دے ، او په هر څۀ ډير ښۀ پوهه دے .
هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
هم دے دے | چا چه | پيدا کړل | آسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کښے
(الله) داسے ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئے په شپږو ورځو کښے پيدا کړل
ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
بيا | دے قائم شو | په عرش باندے | دے پوهه دے | په هغه څۀ | چه داخليږی | په زمکه کښے
بيا دَ بادشاهئ په تخت قائم شو ـ الله ته معلوم دی څۀ چه په زمکه کښے ورننوزی
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
او څۀ چه | اوځی | له دے نه | او څۀ چه | ښکته راځی | له آسمان نه | او څۀ چه | بره خيژی
او څۀ چه ترے نه راوځی او څۀ چه دَ آسمان نه راکوزيږی او څۀ چه ورته
فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا
په دے کښے | او دے | تاسو سره دے | کوم ځائے چه | تاسو يئ | او الله | هغه څۀ ته چه
خيژی ، او هغه د رسره مل وی هر ځائے کښے چه تاسو يئ او الله تعالیٰ ستاسو
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ
تاسو ئے کوئ | ګوری | هم دۀ دے | حکومت | دَ آسمانونو | او دَ زمکے
ټول کارونه وينی ګوری ـ دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهي يوازے دَ هغۀ ده ،
وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
او هم دَ الله طرف ته | واپس ګرځولے شی | ټول کارونه | دے داخلوی | شپه | په ورځ کښے
او ټول معاملے به الله تعالیٰ ته پسته ځی ، هغه شپه په ورځ کښے ننباسی
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥
او داخلوی | ورځ | په شپه کښے | او دے | پوهه دے | په رازونو | دَ سينو
او ورځ په شپه کښے ننباسی ، او هغه دَ زړونو په رازونو ښۀ پوهه دے .